

ת"פ 32654/03 - מדינת ישראל נגד צעצועי בוקי בע"מ

בית דין אזרוי לעובודה בבאר שבע

ת"פ 32654-03-16

בפני כב' הנשיא שמואל טננבוים
בעניין: המאשימה:

מדינת ישראל,
עו"ד יצחק שעון
עו"ד יוסי איזשטיין

1. צעצועי בוקי בע"מ, (ח.פ. 510824162)
2. בן דוד יובל חיים (ת.ז. 057320798)-נמחק
עו"ד יוסי איזשטיין
3. בר לב יair (ת.ז. 057775892)-נמחק
עו"ד דרור נאור

הנאשמים:

- נור דין כנגד הנואשת 1**
1. כנגד הנואשת 1 (להלן - הנואשת) הוגש כתב אישום בגין עבירה של אי העברת סכומים שנוכו משלכם של עובדים, לפי סעיפים 25א(א) ו- 25ב(ג) לחוק הגנת השכר, התשי"ח - 1958 (להלן - חוק הגנת השכר). לנואשים 2-3 (להלן - הנואשמים) יוחסנו בכתב האישום עבירות של הפרת חובת פיקוח נושא משרה, על פי סעיפים 25א(א), 25ב(ג) ו- 26 לחוק הגנת השכר.
 2. על פי הנטען בכתב האישום, הנואשת היא חברת פרטית העוסקת בשיווק והפצה של צעצועים. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום הנואשת העסיקה 13 עובדים, ובתקופה שבין חודש 6/2010 ל- 2/2011 הנואשת לא העבירה במועד, ובחלק מהמקרים אף לא העבירה כלל, כספים שהופרשו משכר עובדים אלה אל חברות הביטוח אליהם יועדו הכספיים.
 3. כתב האישום הוגש ביום 15.3.2016.
 4. בהחלטה שניתנה בדיון הראשון מיום 30.6.2016, שהתקיים בהיעדר הנואשת, התיירה הנשיא דאז, אורלי סלע, לזמן את הנואשת באמצעות המנהלת הרשותה - הגב' ז'אנט רות בן דור (להלן - בן דור), והורתה למואישה לבצע מסירה אישית של הזמן לדיון. הזימון לדיון נמצא כדין לבן דור, אשר הגישה אף בקשה לדוחית מועד דיון מטעמה (ראו בקשה הנואשת מיום 19.12.2016). אולם, הנואשת לא התיצבה ליתר הדיונים שהתקיימו בתיק, לרבות דיון ההקראה מיום 11.3.2018 בו היא הורשעה על סמן הودאתה כפי שיפורט להלן.
 5. ביום 22.11.2017 הוגשה לבית הדין "הודעה על הסדר פשרה ובקשה למתן פסק דין מוסכם", עליו חתוםים הנואשים והנאשת (להלן - ההסדר). בחתימת הנואשת מוטבעת חתימה וחותמת של הנואשת "צעצועי בוקי בע"מ LTD TOYS BUKI", וזה תוכנן של ההסדר (הדגשה הוספה-ש.ט.) -
- "1. הצעת המואישה מיום 11/5/17 התקבלה על ידי כל הנואשים ותוכנה יוסדר על ידי הצדדים מחוץ לכתלי בית המשפט, מעבר כאמור להלן. חתימת הנואשים 2 ו-3 על**

עמוד 1

© verdicts.co.il - או.

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

הסדר זה, מהוות התחייבות לעמידה בהוראות הצעת המאשימה מיום 17/5/11 ובתוך
30 ימים ממועד מתן פסק הדין.

- 2. הנואשת 1 מודה בעובדות כתוב האישום ומסכימה להרשעתה בעבירות מסווג כתוב האישום. המאשימה והנאשת מס' 1, יטענו באופן פתוח לעונש.**
- 3. האישום כנגד הנואשים 2 ו-3 ימחק מחוסר אשמה ולא יותר רישום כלשהו על שם במרשם הפלילי.**
- 4. הנואשים מצינים כי יעבירו לב"כ המאשימה, תוך המועד הקבוע בסעיף 1 לעיל, כתוב התחייבות לפיו ימנעו מביצוע העבירות נשוא כתוב האישום.**
- 5. הסכם זה יקבל תוקף, עם מתן תוקף של פסק דין להסכמות שלעיל.**
- 6. בית הדין הנכבד יתבקש ליתן תוקף של פסק דין להסכמה הצדדים.**
- 7. מן הדין ומן הצדיק להיעתר לבקשתה.**
- 6.1. בעקבות בקשה המאשימה למחיקת הנואשים מכתב האישום, בהחלטה מיום 8.1.2018 נמחקו הנואשים מכתב האישום, והתיק נקבע לדין לשמיית הטיעונים לעונש במעמד המאשימה והנאשת.**
- 7.1. ביום 4.2.2018 הגישה בן דור הודעה מטעמה ולפיה כו� אין לה כל זיקה לנואשת והוא אינה מוסמכת לקבל מסמכים בשמה. להודעה צירפה בן דור דוח מרשם החברות ולפיו בעלי המניות הנוכחיים של הנואשת הן החברות: בית שרייר בע"מ וגישול אחזקות בע"מ.**
- 8. המאשימה הגישה תגובה מטעמה ובזה ציינה כי הצדדים הגיעו להסדר כאשר הנואשת חתומה אף היא על ההסדר באמצעות בן דור עצמה, אשר במועד החתימה הייתה דירקטוריית ומורשית החתימה היחידה בנואשת. לתגובה המאשימה צורפו מסמכים המתאימים טענתה זו. עוד הראתה המאשימה, באמצעות מסמכים שצירפה, כי העברת המניות בנואשת הבצעה בסימון לאחר חתימתה של בן דור על ההסדר וכי מיד לאחר החתימה על ההסדר בן דור הודיעה לרשות החברות על סיום כהונתה כדירקטוריית ועל העברת מנויותה לחברת ב. שרייר בע"מ. מהמסמכים שהגישה המאשימה עולה,ձאורה, כי בן דור היה שחתומה על מסמכי העברת המניות מטעם החברה הרוכשת - ב. שרייר בע"מ.**
- 14. ביום 11.2.2018 התקיים דין בפני, אליו לא התיצבה הנואשת. בהחלטתי ונתרתי לבקשת ב"כ המאשימה לדחות את שמיית הטיעונים לעונש למועד נדחה על מנת לאפשר למאשימה לבצע המצאה של הזימון לדין אל הכתובת הרשומה של הנואשת. בהחלטתי הובהר כי ככל שלא תהיה התייצבות מטעם הנואשת ישמע הטיעון לעונש בהיעדרה.**
- 15. ביום 11.3.2018 התקיים דין . על פי בקשה המאשימה ולאחר שהוצג לפני אישור מסירה עם תצהיר מוסר בנוגע להמצאת הזימון לדין לנואשת (באמצעות הדבקה על הדלת בבדיקה השלישי בכתובת הרשומה), הרשעתה את הנואשת בעבירות שייחסו לה בכתב האישום וזאת על פי הودאתה במסגרת ההסדר.**

16. בהיעדר התיצבות של הנאשפת לדין, יש לראות בנאשפת כמי שווייתה על זכותה לטעון לעונש, והטיונים לעונש נשמעו בהיעדרה.

טיעוני המאשמה לעונש -

17. לטענת ב"כ המאשמה מדובר ב- 74 ייחדות עבירה, כמספר החודשים בהם הופרשו משכר עובדים סכומים אשר הועברו באיחור לחברות הביטוח או שלא הועברו כלל. הקנס המרבי הקבוע בגין עבירה זו הוא בסך 1,130,000 ₪ לכל עבירה, סכום שמשקף את החומרה שראתה החוקן בעבירה זו לאור תוצאתה - הטעית עובדים ופגיעה בזכויותיהם לביטחון סוציאלי. ב"כ המאשמה ביקש כי בקביעת מתחם העונשה בית הדין יתחשב בכלל הנسبות, לרבות המספר הרב של העובדים שביחס אליהם בוצעה העבירה וכן לשיטתיות שבאופן ביצוע העבירה. בהתאם לתבוקש בית הדין להטיל קנס בשיעור של 30% מהकנס המרבי במכפלת מספר ייחדות העבירה.

דין והכרעה -

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - חוק העונשין) שענינו הבניית שיקול הדעת השיפוטי בעונשה, העיקרי המנחה בעונשה הוא עיקרון הילימה, היינו **"יחס הולםomidati בין חומרת העבירה ומידת האשם לבין סוג העונש המוטל"** (סעיף 40 לחוק העונשין).

בהתאם להוראת סעיף 40ג לחוק העונשין - גזרת עונשו של נאשם שהורשע בדיון נעשית במספר שלבים, כפי שפורטו על ידי בית המשפט העליון בע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל**, מיום 05.08.2013, בו נקבע כלהלן -

"בשלב הראשון - המוקדי, נדרש בית המשפט לבדוק האם הנאשם שלנו הורשע בכמה עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה יחידה. במידה ומדובר במקרה עבירות, על בית המשפט לקבוע האם הן מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים. אם מדובר באירוע אחד, ימשיך בית המשפט 'כרגע', אל שני השלבים הבאים (קרי, יקבע מתחם עונשה לאירוע כלו ויגזור עונש כולל לכל העבירות הקשורות לאירוע אותו אירע (סעיף 40יג(א) לחוק העונשין)). לעומת זאת, במידה ובית המשפט מצא כי בעבירות שבahn הורשע הנאשם מדובר במקרה אירועים, יקבע עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן יוכל לגזור עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעה האם ירצו העונשים בחופף או במצטבר), או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40יג(ב) לחוק העונשין); בעקבות המסקנה שהתקבלה בשלב הראשון ימשיך בית המשפט לשני השלבים הבאים: בשלב השני יקבע בית המשפט מתחם עונשה ראוי בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות ביצועה; ובשלב השלישי נבחנות הנسبות שאינן הקשורות לעבירה, ובהתבסב בהן נוצר בית המשפט על הנאשם עונש המוצע מתחם העונשה שנקבע בשלב השני (אלא אם מתקיים אחד משני חריגים שיפורטו להלן). כאן המקום לציין כי הנسبות הקשורות לביצוע העבירה הנבחנות בעת קביעת מתחם העונשה (כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין), והנסיבות שאינן הקשורות לביצוע העבירה הנבחנות בಗזירת העונש (כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין) – מוסיפות בית המשפט לשקל נסיבות נוספות (סעיף 40יב לחוק העונשין)".

אבחן עתה את המקרה שלפנינו על פי שלושת השלבים המפורטים.

השלב הראשון - האם מדובר באירוע אחד -

19. סעיף 40(ג) לחוק העונשין קובע כי - "הרשות בית המשפט נאשם בכמה עבירות מהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) ל\Event אחד, ויגזר עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע".

20. בעניינו, הנאשם הורשעה בעבירה אחת. ב"כ המשאימה טען כי מדובר ב- 74 יחידות עבירה, כמספר החודשים בהם נעבירה העבירה. אולם, מדובר במספרים שנעשו במסגרת אותה "תכנית עבריינית" ובאותה מסכת עובדתית, ועל כן יש לראות בכל מעשים אלה כמעשים בעלי "קשר הדוק" מהוות אירוע אחד (ראו והשוו - ע"פ 57160-01-14 מדינת ישראל נ' חדות הורים בע"מ, מיום 8.11.2014 שציטט, בין היתר, את קביעה בית המשפט העליון בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'aber נ' מדינת ישראל, מיום 29.10.2014, וכן ראו את פסק הדין בע"פ (ארצ) 32385-05-14 שימוש Chi Achzot בע"מ נ' מדינת ישראל, מיום 13.08.2015 (להלן - עניין שימוש Chi Achzot)).

נציין כי העובדה שמדובר בעבירה שהתבצעה במשך מספר חודשים תילך בחשבון לצורך קביעת מתחם העבירה הרואוי, וזאתabisems לב להלכה הפסוקה, לפייה "מקום שאירוע אחד כולל מספר 'מעשים', תקרת מתחם העבירה הפוטנציאלי תיקבע לפי הנסיבות עונשי המקסימום בכל אחד מהמעשים... אין משמעות הדבר כי תקרה זו תהווה בהכרח - או לרבות - את הרף הגבוה במתחם העבירה, שעלייה להיקבע בនזון לנسبות העניין הקונקרטיות" (ע"פ 2519/14 ענד אבו קיylan נ' מדינת ישראל, מיום 29.12.2014, ראו גם עניין שימוש Chi Achzot).

השלב השני - קביעת מתחם העבירה -

21. יש לקבוע מתחם עבירה הולם למעשה העבירה, בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדינות העבירה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה" (סעיף 40(א) לחוק העונשין). קביעת מתחם העבירה תעשה בהתאם לנسبות הקשורות לביצוע העבירה (במבחן מנסיבותיו האישיות של הנאשם) ותוך בחינת מדיניות העבירה הנהוגה בעבירות בעלות ערך מוגן זהה.

22. ההחלטה קבעהuai שאי העברת כספים שנוכו מהעובד ליעדם היא עבירה אליה יש להתייחס בחומרה (ע"ע 73/03 קרן השתלמות לעובדי הרשות המקומיות בע"מ נ' ערבה המועצה המקומית, מיום 3.12.2003). יש לזכור כי עבירה זו טומנת בחובה הטעית עובדים, שעה שלאלה נסמכים על הרישום בתלווש השכר ואינם מודעים לכך שהסתוכמים שמנוכם משכרים, בהתאם לרישום בתלווש השכר, לא מעוברים לקופה שנוצרת לטובתם. בהקשר זה נכונותهن טענות המאשימה, כי תוצאה עבירה זו עשויה להיות פגעה בזכויותיהם הפנסyonיות, לרבות סיכון שלא לקבל כסוי ביטוחי בעת בשעת צרה.

23. אשר למתחם העבירה - בפסק דין שניtan לפניי מספר חודשים בע"פ 25307-12-15 מרדכי שחם נ' מדינת ישראל, מיום 04.09.2017 (להלן - עניין שחם), בית הדין הארץ דין במתחם העבירה הנהוגה בעבירה זהה זו שבעניינו, תוך שמצאה להתערב ולהקל במתחם העבירה שנקבע על ידי בית הדין האזרחי

(בשיעור שבין 30% לבין 50% מסכום הকנס המרבי בגין עבירה **אחד** במקורה בו דובר ב- **49** יחידות עבירה), וקבע מתחם ענישה כולל לכל יחידות העבירה בתחום שבין גובה הকנס המרבי בסך 505,000 ₪ (דובר בעבירה של נושא משרה בתאגיד) לבין 30% מהकנס המרבי במכפלת מספר יחידות העבירה, בסך 000 7,423,500 ₪. בקביעתו כה, התחשב בית הדין הארץ בנسبות הספציפיות של המקורה, כפי שפורטו בזו הלשון (הדגשה הוספה-ש.ט.) -

"**מספרם הרב יחסית של העובדים אשר ביחס אליהם בוצעה העבירה, מספר החודשים בהם נלקח מהם חלק מסוים שלא כדין, אי העברת הכספיים ליעדם עד היום (ולפחות לא נטען אחרת) והעובד כי התנהלות חמורה זו חוזרת על עצמה במספר אירועים שוניםvrן שעל פניו הדברים אין מדובר ב'כשל ניהול'**" נטען אלא בהתנהלות מכוונת - אנו סבורים כי יש להעמיד את הרף התחתון של מתחם הענישה בגין האירוע על הוקנס המרבי בגין עבירה ייחידה (**505,000 ₪**), ואת הרף העליון - על **30%** מסכום המרבי הינו **7,423,500 ₪**.

24. בנוסף, גם שמדובר בעבירה שנעבירה ביחס ל- 13 עובדים ובמספר רב של חודשים (74 חודשים נטען בכתב האישום), בקביעת מתחם הענישה יש לאבחן מקרה זה מעניין שום. ראשית, בעוד שבקביעת מתחם הענישה בעניין שHAM שHAM התחשב בית הדין הארץ בקשר שהכספיים שנוכו משכר העובדים לא הווערו ליעדם "עד היום" קרי עד מועד כתיבת פסק הדין בערעור, בכתב האישום שהוגש בעניינו נטען כי "**הנאשם לא העבירה במועד ובחולק מהקרים לא העבירה בכלל**" (הדגשות הוספו-ש.ט.), כאשר מהטבלה שצורפה לכתב האישום עולה כי ברוב המקרים הכספיים הווערו בסופו של יום אל יעדם. שנית, במבחן מעניין שום, במקרה מסויא גזר הדין אין מדובר בעבירה שבוצעה במספר אירועים/סניפים של הנאשם, ומכתב האישום למדים כי העבירה בוצעה במסגרת אותו מתחם עבודה ובנסיבות העניין אין להסיק בהכרח כי אין מדובר בכשל ניהול ואף לא נטען אחרת על ידי ב"כ המאשימה. בנוסף, בגין שHAM מתחם הענישה הרואי בעבירה של אחריות נושא משרה בתאגיד, שהקנס בצדיה הינו **מחזית** מגובה הקנס הקבוע בגין העבירה מסויא גזר הדין.

לא ניתן לציין כי בקביעת מדיניות ענישה קיים קושי "**בהתואזה טכנית של גזר דין נוכח השוני בנסיבות של כל מקרה, לרבות מידת החירגה מהתקנות ומספר העובדיםclfיהם בוצעו העבירות**" (עניין שמש ח' אחזקות), וברי כי מתחם הענישה ייקבע, כאמור, בהתאם לנسبותיו של כל מקרה וקרה.

25. לאור האמור, ובשים לב לסוג העבירה, לערך החברתי המוגן, למדייניות הענישה שהתוווה בית הדין הארץ בעניין שום וכן לנسبות ביצוע העבירה, מתחם ענישה הרואי עבור האירוע מסויא כתוב האישום הוא בין רף תחתון בשיעור של 10% מגובה הקנס המרבי, **בסך 113,000 ₪**, לבין רף עליון בשיעור 30% מגובה הקנס המרבי, **בסך 339,000 ₪**.

השלב השלישי - גזירת העונש -

26. גזירת העונש נעשית מתוך מתחם הענישה ההולם (למעט מקרים חריגים בהם ניתן לסתות, כאמור, ממתחם הענישה שנקבע), תוך התחשבות בנסיבות שאין הקשורות לביצוע העבירה, לרבות נسبותיו האישיות של הנואם, נתילת אחריות, שיתוף פעולה עם רשות האכיפה, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, עברו הפלילי של הנואם ועוד.

.27 בעניינו, הנאשمت ויתרה, כאמור, על זכותה לטעון לעונש ובתווך כך נמנעה מלהציג לבית הדין נסיבות שיקלו בଘירת עונשה. יחד עם זאת, הנאשמת הודהה בנסיבות המוחשים להה בסוגרת ההסדר, ובכך חסכה זמן של ניהול הליך ושמיית ראיות. כמו כן, במסגרת טיעוניה לעונש, ב"כ המאשימה לא ציינ הרשותות קודמות של הנאשמת בעבירות דומות ומכאן ניתן להסיק כי אין לנאשמת עבר פלילי כאמור. לצד אלה, מהמסמכים שהוצגו בבית הדין על ידי המאשימה עולה כי הנאשמת, באמצעות בן דור, ניסתה להתחמק מהתחייבותה באמצעות מכירת מנויות לבעים אחרים תוך ניסיון להתנער מאחריותה בדיון.

.28 לאור האמור, אני גוזר על הנאשמת 1 קנס הקרוב לרף המרב, **בסך 300,000 ₪**.

הकנס ישולם ב - 30 תשלומים חודשיים שווים, ורצופים מראשן לא יאוחר מיום 15.7.2018.

כמו כן תחתום הנאשמתו, תוך 7 ימים מקבלת גזר הדין, על התחייבות בסך 1,130,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה מסווג העבירה בה הורשעה לתקופה של שלוש שנים,

לבקשת המאשימה גזר דין ישלח לצדים בדואר.

ניתן היום, כ"ד איר תשע"ח, (09 Mai 2018), בהעדר הצדדים.